

Fattigvården i Hörby 1836.

I fattigvårdens räkenskaper från år 1836 finner man, att de hjälpsökande uppdelades i tre klasser. De mest hjälpbehövande erhöll i understöd 2 rdr de övriga 1 rdr och 16 skilling och 32 skilligar.

Men i Hörby var det endast 27 fattiga och utbetalningarna för dessa utgjorde detta år 31, rdr. 16 skilling. Det fanns vidare en del fonder i dag med obetydliga belopp men på den tiden nog så viktiga. De voro skänkta av några adliga personer och bättre besuttna sodenbor.

Kontanta medel inflöt vidare genom fylleriböter, samt penningar som lades i kyrkstocken, samt penningar som skänktes vid barndop och andra förrättningar lades i fattigkassan .

Det uttogs även personskatt med 8 öre för varje man och 4 öre för kvinna. Brukligt var även att varje gård i Frosta skänkte några kappor korn eller råg till de fattigas underhåll.

Socknarna hade inte vid denna tid något nämnvärt underhåll för barnens undervisning, men 1867 hade kostnaderna för skolverksamheten stigit till 2 322 rdr. och fattigvården till 1235 ,vilket var en betydande ökning. På samma stämman beslöts att införa hundskatt, samt inrättandet av sockenbibliotek, på vilket man de första åren offrade 100 rdr. Men efter 10 år hade kostnaden stigit till 11,847 rdr. och efter ännu 10 år var kostnader 55,972 rdr, 1892:58,459 vilket säkert inte många byar i Hörbys storlek som offrade så mycket pengar på lärdomens altare .

Fattighuset låg vid denna tid nere vid ån på en allmänning, där man intill ån sedermera byggde tvätthuset och brandstationen.

1885 fick ledarmoten av kommunalnämnden C. Gibelhausen på nämndens uppdrag undersöka fördelarna med fattigvården, med arbete och viss del av självfinansiering genom inköp av sk. fattiggårdar. Därefter inköptes en sådan i Hee för 18,000 kr. till inventarier möbler och djur anslogs 8000 kr, Fattiggården var väl ingen fullständig lösning på problemen, men den fungerade. Under nödåren 1867-68 inrättades nödhjulsarbete inom sockner då fick männen för 1 tunna finkrossad sten 30 öre.